

জ্যোতিপ্ৰসাদৰ 'কাৰেঙৰ লিগিৰী' নাটকখন একাধিকবাৰ চোৱা হৈছে যদিও অলপতে চাবলৈ সুযোগ পোৱা পৰিবেশনটো কিছু ব্যতিক্ৰম। যোৱা ১২ মে'ৰ সন্ধিয়া শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ কলাক্ষেত্ৰৰ শ্ৰীশ্ৰীমাধৱদেৱ প্ৰেক্ষাগৃহত প্ৰত্যক্ষ কৰা নাটকখনৰ অভিনয়ত ৰাজ্যৰ কোনো নামী বা আমি নাম জনা শিল্পীয়ে অংশগ্ৰহণ কৰা নাছিল। ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে নাটকখনত অভিনয় কৰিছিল গুৱাহাটী মহানগৰীৰ এখন মহাবিদ্যালয়ৰ এদল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে। ৰাজধানীৰ কাষতে অৱস্থিত দিছপুৰ কলেজৰ ড্ৰেমেটিক ছ'চাইটিৰ সৌজন্যত আৰু আমাৰ এগৰাকী প্ৰবীণ নাট্যশিল্পী মাণিক আহমেদৰ পৰিচালনাত পৰিবেশিত নাটকখনৰ মঞ্চস্থকৰণ চাই নাটক চোৱাৰ আনন্দ পোৱাৰ লগতে অভিভূত হ'লো।

কাৰেঙৰ লিগিৰীখন আধুনিক অসমীয়া নাট্য সাহিত্যৰ এখন শ্ৰেষ্ঠ আৰু গুৰুত্বপূৰ্ণ নাটক। নাটকৰ বিভিন্ন দিশৰ পৰা লক্ষ্য কৰি ক'ব পাৰি যে এইখন নাটকক চেৰ পেলোৱাৰ কথা নকওঁৱেই, ইয়াৰ সমকক্ষ দ্বিতীয় এখন নাটক আমি এতিয়াও পোৱা নাই। চৰিত্ৰৰ

কাৰেঙৰ লিগিৰী এক ব্যতিক্ৰমী পৰিবেশন

■ ড° পোনা মহন্ত

গভীৰ মনস্তাত্ত্বিক অধ্যয়ন, সংবেদনশীল আৰু চৰিত্ৰানুগ সংলাপ, মধ্যযুগীয় পটভূমিত আধুনিক পৰিবেশ সৃষ্টি, গহীন দৃশ্যৰ মাজত কৌশলেৰে মনোৰঞ্জনধৰ্মী চৰিত্ৰ বা দৃশ্যৰ উপস্থাপন, গীত-সংগীতৰ মনোজ্ঞ সংযোজন আদি ভিন্ন দিশত সমৃদ্ধ এই নাটকখন সফলভাৱে মঞ্চত পৰিবেশন কৰা এদল ন-শিকাক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মঞ্চত পৰিবেশন কৰা এদল ন-শিকাক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বাবে উজ্জ্বল কথা নহয়। কিন্তু তেনে এটা কামেই সুন্দৰকৈ সমাধা কৰে মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষাৰ্থীসকলে। জানিবলৈ পোৱামতে পৰিচালক মাণিক আহমেদৰ তত্ত্বাবধানত প্ৰায় মাহজোৰা অনুশীলন আৰু আখৰাৰ পাচত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে কাৰেঙৰ লিগিৰীৰ এই সুন্দৰ পৰিবেশন সম্পন্ন কৰিবলৈ সমৰ্থ হয়।

মধ্যযুগীয় ৰজাদিনীয়া পটভূমিত উপস্থাপিত হ'লেও কাৰেঙৰ লিগিৰীখন সম্পূৰ্ণৰূপে সামাজিক, বাস্তৱধৰ্মী চিত্ৰমূলক নাটক। চৰিত্ৰৰ বিচিত্ৰতাৰ লগতে নাটকখনৰ মূল বস্তু হৈছে সংলাপ। চমুকৈ ক'বলৈ হ'লে সংলাপৰ মাজেদিয়ে চৰিত্ৰসমূহৰ বৈশিষ্ট্য প্ৰকাশ পোৱাৰ লগতে নাট্যক্ৰিয়াও আগবাঢ়ে। চৰিত্ৰ আৰু ভিন্ন নাট্য পৰিস্থিতিৰ উপযোগীকৈ সংলাপ প্ৰক্ষেপণ কৰি প্ৰধান চৰিত্ৰকেইটাৰ ভূমিকাত ঋণাত্মক বৰা (সুন্দৰ), হৃদয়দীপ মহন্ত (অনংগ), প্ৰবালজিৎ ভূঞা (সুদৰ্শন),

বক্তিম চহৰীয়া (সুদৰ্শন), প্ৰিয়ংকা খঙীয়া (শেৰালি), নেইনা শৰ্মা (বেৰতী), বিজুলী বড়ো (কাঞ্চনমতী) আৰু যানা শৰ্মাই (ৰাজমাও) মনোজ্ঞ অভিনয় কৰে। বিশেষকৈ নাটকখনৰ নায়ক-নায়িকা যুটি সুন্দৰ-শেৰালি আৰু আন এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ নাৰী চৰিত্ৰ কাঞ্চনমতীৰ ভূমিকাত ঋণাত্মক, প্ৰিয়ংকা আৰু বিজুলীৰ শক্তিশালী সংলাপ প্ৰক্ষেপণৰ কথা দৰ্শকে সহজে পাহৰিব নোৱাৰিব। বেৰতীৰ ৰূপত নেইনা শৰ্মাই ভাল অভিনয় কৰে যদিও তেওঁৰ দৈহিক অংগী-ভংগী আৰু চকু-মুখৰ প্ৰকাশত কিছু সংঘৰ্ষৰ প্ৰয়োজন হ'ব। অনংগ আৰু সুদৰ্শন চৰিত্ৰ ৰূপায়ণ কৰা তিনিওজন অভিনেতাই

প্ৰশংসনীয় অভিনয় কৰে। সাধাৰণ শ্ৰেণীৰ চৰিত্ৰৰ ভিতৰত বপুৰাৰ ৰূপত অতিথি শিল্পী অমিতাভ ৰাজখোৱাই দৰ্শকৰ মন চুই যোৱাকৈ চৰিত্ৰটো ৰূপায়ণ কৰে। চৰিত্ৰৰ সৈতে ৰজিতা খোৱাকৈ তেওঁৰ কথা কোৱাৰ ভংগী আৰু দৈহিক ভাষা (বডি লেংগুয়েজ) দুয়োটাই বেচ প্ৰকাশময় হোৱা বুলি ক'ব লাগিব। এজন চাউদাঙৰ ৰূপত ঋণাত্মক বাবে ওলাই ড° সঞ্জীৱ কুমাৰ শৰ্মাই শ্ৰোতা-দৰ্শকক আশ্বস্ত কৰাৰ লগতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলকো উৎসাহিত কৰে। তদুপৰি নাচি নাচি হাঁহি-থিকিদ্দালি কৰি শেৰালিক আমোদ দিয়া আৰু শেষত তাইৰ শোকত কান্দি কান্দি আঁতৰি যোৱা ধুনীয়া নাগিনী ছোৱালীকেইজনীৰ কথা কেনেকৈ পাহৰিম? নগা ল'ৰা, আন চাউদাঙকেইজন প্ৰভৃতি আটোয়ে মনপৰশা অভিনয় কৰে।

নাটক এখনৰ মঞ্চ পৰিবেশনৰ সাফল্য কেৱল অভিনেতা-অভিনেত্ৰীসকলৰ ওপৰতে নিৰ্ভৰ নকৰে। মঞ্চৰ আঁৰত থাকি কাম কৰা শিল্পী আৰু কৰ্মকৰ্তাসকলৰ ভূমিকাত গুৰুত্বপূৰ্ণ। এইক্ষেত্ৰত পৰিচালকৰ উপৰি প্ৰযোজক আৰু কলেজৰ অধ্যক্ষ ড° নৱজ্যোতি বৰা, প্ৰযোজক-সঞ্চালক ড° সঞ্জীৱ কুমাৰ শৰ্মা, কলা নিৰ্দেশক নুৰুদ্দিন আহমেদ, নৃত্য নিৰ্দেশক ড° মীৰনন্দা বৰঠাকুৰ, সংগীত ব্যৱস্থাপনা মনদীপ মহন্ত আৰু মৃদুল বৰুৱাৰ উপৰি ৰূপসজ্জা, সাজপাৰ, পোহৰৰ দায়িত্ব পালন কৰা শিল্পীৰূপ, সমূহ বাদ্যযন্ত্ৰী আৰু কণ্ঠশিল্পীৰ কথা উল্লেখ কৰিবই লাগিব। নক'লেও হয় যে সকলোৰে নাম ল'ব নোৱাৰিলেও আটাইৰে সামূহিক পৰিকল্পনা আৰু পৰিশ্ৰমৰ ফলতহে এনে এক সুন্দৰ

মঞ্চ পৰিবেশন সম্ভৱ হৈছে। অতিথি শিল্পী অমিতাভ ৰাজখোৱা, অৰিনাশ বৰ্মন আৰু বক্তিম চহৰীয়াই তেওঁলোকৰ ভূমিকাৰ যোগেদি নাট পৰিবেশনটো সফল হোৱাত সহায়ৰ হাত আগবঢ়োৱাৰ লগতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী শিল্পীসকলক উৎসাহিত আৰু অনুপ্রাণিত কৰে।

এটা সময় আছিল যেতিয়া বিদ্যালয়-মহাবিদ্যালয়ত মাহেকৈ-পষেকৈ নিয়মীয়াকৈ নাট্যভিনয়, তৰ্ক আৰু আকস্মিক বক্তৃতা প্ৰদান, সংগীত, কবিতা পাঠ আদিৰ চৰ্চা আৰু প্ৰতিযোগিতামূলক অনুষ্ঠানৰ আয়োজন কৰা হৈছিল। অনেক মহাবিদ্যালয়ত ড্ৰেমেটিক ক্লাব বা ছাটাইটি স্থাপন কৰি নাটচৰ্চা আৰু অভিনয়ৰ অনুশীলন কৰা হৈছিল। কিন্তু শিক্ষা ক্ৰমাগতৰে সম্পূৰ্ণ পাঠ্যপুথিভিত্তিক আৰু নম্বৰকেন্দ্ৰিক হোৱাৰ পৰা আৰু ইণ্টাৰনেট, স্মাৰ্টফোন আৰু ইলেক্ট্ৰনিক মিডিয়াৰ দ্ৰুত প্ৰসাৰ আৰু প্ৰচাৰৰ ফলত পূৰ্বৰ লেখীয়াই পাঠ্যপুথিৰ বাহিৰৰ (এক্সট্ৰা কেৰিকুলাৰ) কাম-কাজবোৰ নোহোৱা হৈ পৰে। এনে পৰিবেশ-পৰিস্থিতিত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মাজৰ পাৰস্পৰিক সামাজিক সম্পৰ্কও কৃত্ৰিম আৰু নিশ্চল হৈ পৰিবলৈ ধৰে। নাটক আৰু নাট্যভিনয়ৰ অনুশীলনে যিদৰে যুৱক-যুৱতী, বিদ্যাৰ্থীসকলক পাৰস্পৰিক বুজাপৰা আৰু সহায়তাবে কাম কৰাৰ সুযোগ দি তেওঁলোকৰ মাজত যি এক সামাজিক-সাংস্কৃতিক সম্পৰ্ক সৃষ্টি কৰে, সেইটো আন একোৱে কৰিব নোৱাৰে। এইবোৰ কাৰণতে কওঁ, সাম্প্ৰতিক পৰিৱৰ্তিত সময়ৰ প্ৰেক্ষাপটত দিছপুৰ মহাবিদ্যালয়ে এইটো উপযুক্ত পদক্ষেপ লৈছে। সিদিনা নাট পৰিবেশন অনুষ্ঠানত ৰাজ্যৰ শিক্ষা মন্ত্ৰী ডাঃ ৰণোজ পেগু ডাঙৰীয়াও উপস্থিত থাকি কলেজৰ এনে কাৰ্যসূচীৰ শলাগ লোৱাৰ লগতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ প্ৰতি উদগনিমূলক ভাষণ দিয়ে। অসম চৰকাৰৰ শিক্ষা আৰু সাংস্কৃতিক বিভাগৰ ওপৰত আমাৰ ভাৰসা : এদল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে ইমান সুন্দৰকৈ সম্পাদনা কৰা কাৰেঙৰ লিগিৰী নাটকৰ উক্ত পৰিবেশন গুৱাহাটী প্ৰমুখ্যে ৰাজ্যৰ আন চহৰৰো একাংশ নিৰ্বাচিত মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত কৰিব পাৰি নেকি সেই বিষয়ে চিন্তা কৰি উপযুক্ত ব্যৱস্থা কৰে যেন। এনে কৰিলে এক বুজনসংখ্যক ছাত্ৰ-ছাত্ৰী উৎসাহিত আৰু অনুপ্রাণিত হ'ব আৰু আন মহাবিদ্যালয়সমূহেও অনুকূল কাৰ্যসূচী গ্ৰহণ কৰিবলৈ আগ্ৰহী হ'ব পাৰে।

দূৰভাষ : ৭০৮৬৫-৯৫৪৭১